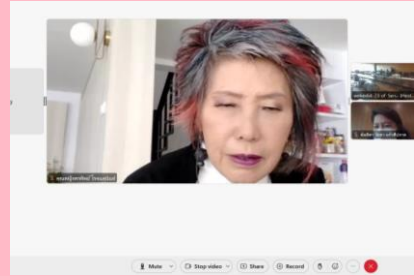
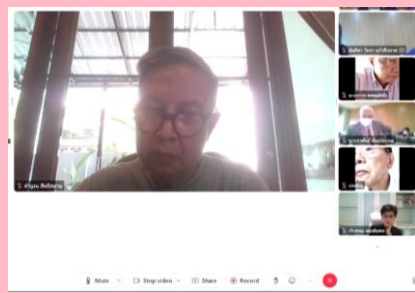

เอกสารข่าว

คณะอนุกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพ ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และสิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ คณะอนุกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๕ โดยมี นายสุวัฒน์ ตันยวรรธนะ เป็นประธานการประชุม

พิจารณาแนวทางการขับเคลื่อน เรื่อง “การแก้ไขปัญหาผู้ไม่สถานะทางทะเบียน”

คณะอนุกรรมการได้มีการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับหลักการทั่วไป และการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาผู้ไม่สถานะทางทะเบียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน สืบเนื่องจากการหารือร่วมกับผู้แทนจากกรมการปกครองในประเด็นการพัฒนาสถานะทางทะเบียนของคนต่างด้าวในประเทศไทย โดยที่ประชุมคณะอนุกรรมการได้รับทราบแนวทางการพัฒนาสถานะของคนต่างด้าวในประเทศไทย ดังนี้

- ปัจจุบันคนต่างด้าวในประเทศไทย มีจำนวน ๙๓๔,๖๒๑ ราย โดยแบ่งตามประเภทได้ ดังนี้

- ๑) กลุ่มคนต่างด้าวทั่วไป จำนวน ๓๘๐,๖๔๙ ราย ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่เข้าเมืองมาโดยชอบด้วยกฎหมาย
- ๒) กลุ่มชนกลุ่มน้อย ๑๙ กลุ่ม มีจำนวน ๔๗๙,๗๑๕ ราย เช่น กลุ่มชาวเขา ๙ เผ่า กลุ่มบุคคลบนพื้นที่สูงหรือชุมชนพื้นที่สูงที่อพยพเข้ามาก่อนและหลังวันที่ ๓ ต.ค. ๒๕๓๘ กลุ่มจีนฮ่ออพยพพลเรือน กลุ่มจีนฮ่ออิสระ กลุ่มผู้ลี้ภัยสัญชาติพม่า กลุ่มเวียดนามอพยพ กลุ่มลาวอพยพ กลุ่มไทยลี้ภัย กลุ่มม้ง กลุ่มผู้อพยพเชื้อสายไทยจากจังหวัดเกาะกง ประเทศกัมพูชา เป็นต้น

๓) กลุ่มบุคคลไม่มีสถานะจัดทำทะเบียนประวัติ ตามพระราชบัญญัติการทะเบียน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๙/๒ และมาตรา ๓๔ วรรคสอง โดยกลุ่มบุคคลดังกล่าวเป็นกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะ เช่น กลุ่มคนไร้รัฐไร้สัญชาติ กลุ่มชนกลุ่มน้อยที่ตกสำรวจ กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานานและอายุเกิน ๕๕ ปี และไม่สามารถขอใบอนุญาตทำงานได้ บุตร หลานคนต่างด้าว กลุ่มที่อ้างตนเองว่าเป็นคนไทย แต่ไม่มีหลักฐานการเกิดมายืนยันกับเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

คณะอนุกรรมการมีแนวทางการขับเคลื่อนเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. จัดทำหนังสือข้อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนเรื่องดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้เกิดการเร่งรัดการขับเคลื่อนเรื่องดังกล่าวได้อย่างรวดเร็ว และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน

๒. บทบาทของหน่วยงานในระดับพื้นที่ เช่น หมู่บ้านชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด อบต. อบจ. เป็นต้น มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสถานะของบุคคลไร้รัฐไร้สัญชาติ หรือกลุ่มชาติพันธุ์ แต่ด้วยข้อจำกัดในเรื่องโครงสร้าง ปริมาณงาน อัตรากำลัง และงบประมาณ ทำให้การทำงานมีความล่าช้าและได้รับเสียงสะท้อนจากประชาชนผู้ขอรับสิทธิ ดังนั้น หน่วยงานในระดับพื้นที่ควรเพิ่มบทบาทการทำงานร่วมกับภาคประชาคม คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้นำจิตวิญญาณหมู่บ้าน ปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเรื่องดังกล่าวต่อไป

